

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura Chișinău, Brigai Sergiu, de către succesorul părții vătămate Sorici Afanasie și de către avocatul Butnaru Mihai în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Levinschii Marin XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.03.2017 – 13.06.2017 (prima instanță);
2. 08.08.2017 – 20.09.2017 (instanța de apel);
3. 08.02.2018 – 25.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni /sediul Dubăsari/ din 13 iunie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Levinschii Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), j), 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

în baza art. 145 alin. (2) lit. b), j) Cod penal – 12 ani închisoare;

în baza art. 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal – 7 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i sa stabilit definitiv 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Sa admis acțiunea civilă și sa încasat de la inculpat în beneficiul lui Sorici Afanasie suma de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 50 697 lei cu titlu de prejudiciu material, 1 000 lei cheltuieli de judecată.

Sa încasat de la inculpat în beneficiul statului suma de 3 108 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Levinschii Marin la 23 august 2016, aproximativ ora 17:30, aflându-se în mun. Chișinău, pe xxxxx, i-a solicitat lui Sorici Valeriu să îl transporte contra plată cu automobilul personal de model „Skoda Octavia” cu numărul de înmatriculare xxxxx, până în xxxxx. În timpul deplasării pe traseul x, în apropierea xxxxx, acționând cu intenție directă, în interes material, având scopul eschivării de la achitarea serviciilor de transport și însușirii bunurilor altei persoane, l-a atacat pe Sorici Valeriu și manifestând o deosebită cruzime, i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un obiect dur și anume, cu o piesă de automobil, folosită în calitate de armă, cauzându-i vătămarea gravă a integrității corporale care a provocat decesul lui Sorici Valeriu, după ce, în scopul distrugerii urmelor infracțiunii, a transportat cadavrul într-o fâșie forestieră din apropierea xxxxx, unde i-a dat foc, iar automobilul de model „Skoda Octavia” cu numărul de înmatriculare xxxxx, în valoare de 80 mii de lei, care este considerabilă pentru partea vătămată l-a însușit, tăinuindu-se de la locul faptei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a comis *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, cu aplicarea unor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, vătămarea gravă a integrității corporale și o deosebită cruzime*, infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod Penal.

Tot el, la 23 august 2016, aproximativ ora 17:30, aflându-se în xxxxx, i-a solicitat lui Sorici Valeriu să îl transporte contra plată cu automobilul personal de model „Skoda Octavia” cu numărul de înmatriculare x, până în xxxxx. În timpul deplasării pe traseul x, în apropierea xxxxx, acționând cu intenție directă, în interes material, având scopul eschivării de la achitarea serviciilor de transport și însușirii bunurilor altei persoane, l-a atacat pe Sorici Valeriu și manifestând o deosebită cruzime, i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului cu un obiect dur și anume, cu o piesă de automobil, folosită în calitate de armă, cauzându-i vătămarea gravă a integrității corporale care a provocat decesul lui Sorici Valeriu, după ce, în scopul distrugerii urmelor infracțiunii, a transportat cadavrul într-o fâșie forestieră din apropierea XXXXX, unde i-a dat foc, iar automobilul de model „Skoda Octavia” cu numărul de înmatriculare xxxxx, în valoare de 80 mii de lei l-a însușit, ascunzându-se de la locul faptei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a comis *omorul unei persoane, săvârșit din interes material, cu o deosebită cruzime*, infracțiune prevăzută de art. 145 alin. (2), lit. b) și j) Cod Penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către partea vătămată Sorici Afanasie, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin

care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 30 ani, invocând că pedeapsa este prea blândă în raport cu faptele comise și consecințele survenite și în asemenea mod, pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopurile scontate.

În situația din speță, inculpatul fiind sancționat sub limitele minime prevăzute de norma penală a beneficiat nejustificat de o diminuare a pedepsei.

A mai indicat că la stabilirea pedepsei nu s-a dat o deplină apreciere tuturor circumstanțelor ce-l individualizează pe inculpat, ca un individ social periculos, reținând în exclusivitate doar ce-l favorizează, nu s-a luat în considerație pericolul social al acțiunilor inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, comițând infracțiunile nominalizate, în timp ce de către instanța de judecată se examina cauza penală, în care ultimul era învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, soldată cu condamnarea acestuia la închisoare pe un termen de 4 ani.

Mai mult, apelantul a menționat faptul că, analizând modul în care au fost comise infracțiunile și acțiunile ulterioare ale inculpatului se deduce că toate acțiunile au fost bine chibzuite și pregătite, motivul fiind unul meschin. Pentru o sumă de 600 lei, pe care nu a dorit să o achite pentru serviciile prestate și pentru a intra în posesia automobilului, inculpatul a luat viața părții vătămate, ce denotă o indiferență față de viața celorlalți și un cinism deosebit, pe parcursul urmăririi penale, inculpatul nu a recunoscut integral vinovăția și în aceste circumstanțe, căința inculpatului este foarte dubioasă, constituind de facto o încercare pentru a-și negocia o pedeapsă mai blândă pentru cele comise, pe care el nu o merită. În acest context, circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpat indică la pericolul social sporit al inculpatului și necesitatea aplicării celei mai drastice pedepse în privința acestuia.

Victima Sorici Valeriu avea trei copii, doi din care nu au atins încă majoratul, părinții victimei fiind la o vârstă înaintată, sufereau de multiple boli, dar după ce au aflat despre cele întâmplate cu fiul său, din cauza stresului psiho – emoțional mama victimei a căzut la pat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința inclusiv din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre prin care inculpatului recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), j), 188 alin. (3) lit. c) și d) Cod penal, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i sa stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 3108 lei sau trecut în contul statului.

În rest sa menținut sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis că inculpatul a comis infracțiunile încriminate.

La fel, instanța de apel a indicat că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, astfel, pedeapsa nu-și va atinge scopurile, reținând în acest sens pericolozitatea socială a acțiunilor inculpatului, modul și mijloacele de comitere a infracțiunii, personalitatea inculpatului, cât și urmările care au fost cauzate și anume decesul părții vătămate care avea trei copii, cauzând membrilor familiei dureri și suferințe incomensurabile.

Instanța de apel a mai indicat că prima instanță eronat a dispus încasarea de la inculpat în contul statului suma de 3108 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, din care motiv, instanța de apel indicând prevederile art. 227 Cod de procedură penală, din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală a casat sentința și în această parte.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura Chișinău, Brigai Sergiu, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 în partea ce ține de cheltuielile judiciare cu menținerea sentinței, invocând:

- instanța de apel nici nu a examinat posibilitatea achitării de către inculpat a cheltuielilor judiciare chiar dacă procurorul a solicitat încasarea lor;

- instanța de apel urma să-și motiveze soluția de ce nu aplică normele din Codul de procedură penală, iar dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale, urma să indice concret care este neconcordanța;

5.2 Succesorul părții vătămate Sorici Afanasie, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 în partea aplicării pedepsei, invocând:

- instanța de apel nu și-a motivat soluția în partea aplicării pedepsei inculpatului, or, instanța de apel urma să motiveze pedeapsa aplicată pentru fiecare infracțiune;

- instanța de apel nu a dat o deplină apreciere tuturor circumstanțelor ce-l individualizează pe inculpat, ca un individ social periculos, nu s-a luat în considerație pericolul social al acțiunilor inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, comițând infracțiunile în timp ce de către instanța de judecată se examina cauza penală, în care ultimul era învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, soldată cu condamnarea acestuia la închisoare pe un termen de 4 ani;

- nu a fost luat în considerație modul și deosebita cruzime cu care au fost comise infracțiunile, acțiunile ulterioare ale inculpatului;

- din declarațiile inculpatului, acesta a practicat boxul și lupte marțiale, cunoscându-și puterea loviturii, respectiv el nu putea să nu cunoască consecințele aplicării loviturilor în cap cu obiecte de fier, deci respectiv el a dorit aceste consecințe, inițial urcând pe banca din spatele șoferului, localizare care îi permite atacatorului să aplice lovituri, iar șoferul este lipsit practic de posibilitatea de a se apăra;

- după ce a aplicat loviturile, inculpatul în loc să-i acorde primul ajutor sau să ceară ajutor de la alte persoane, acesta a urcat partea vătămată în mașină cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii;

- deși inculpatul a invocat că nu cunoaște bine specificul localităților, s-a orientat foarte bine găsimd locul potrivit pentru a incendia cadavrul și nimeni nu l-a văzut mai mult că la incendierea cadavrului se emană un miros specific pătrunzător, însă pentru a incendia un cadavru nu este destul doar 5 litri de ulei, mai mult, acest ulei trebuie amestecat cu alt combustibil;

- pe parcursul urmăririi penale, inculpatul nu a recunoscut vina, ulterior el a recunoscut vina doar pentru a beneficia de o pedeapsă mai blândă.

5.3 Avocatul Butnaru Mihail în numele inculpatului, neindicând nici un temei de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017 cu menținerea sentinței, invocând: (din text pct. 10 alin. (1) art. 427 CPP)

- inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, este de acord să repare prejudiciul material și cel moral, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii;

- nu sunt prezente careva circumstanțe agravante;

- prima instanță corect a aplicat pedeapsa de 15 ani;

- procurorul pe caz ținând cont de aceste împrejurări a fost de acord cu pedeapsa de 15 ani, astfel el nu a atacat sentința cu apel;

- instanța de apel nu a indicat clar care sunt motivele pe care se întemeiază soluția privind modificarea măsurii de pedeapsă.

6. La recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura Chișinău, Brigai Sergiu și de către avocatul Butnaru Mihai în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință succesorul părții vătămate Sorici Afanasie, prin care a manifestat susținerea recursului declarat de procuror, solicitând să fie admis și dezacordul cu recursul înaintat de către avocatul Butnaru Mihai în numele inculpatului, solicitând respingerea recursului motivând prin faptul că recursul avocatului nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura Chișinău, Brigai Sergiu:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că conform art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul suportă cheltuielile judiciare, se califică ca declarativ, Colegiul penal indică că acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel (f.d. 148 – 149 v.III), asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 3108 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către

organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

7.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către succesorul părții vătămate Sorici Afanasie:

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii este expus neclar și că sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și dispozitivul hotărârii este expus neclar”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c), d) și art. 145 alin. (2) lit. b) și j) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele precum că instanța de apel nu și-a motivat soluția în partea aplicării pedepsei inculpatului, or, instanța de apel urma să motiveze pedeapsa aplicată pentru fiecare infracțiune, instanța de apel nu a dat o deplină apreciere tuturor circumstanțelor ce-l individualizează pe inculpat, ca un individ social periculos, nu s-a luat în considerație pericolul social al acțiunilor inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, comițând infracțiunile în timp ce de către instanța de judecată se examina cauza penală, în care ultimul era învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, soldată cu condamnarea acestuia la închisoare pe un termen de 4 ani și că nu a fost luat în considerație modul și deosebita cruzime cu care au fost comise infracțiunile, acțiunile ulterioare ale inculpatului, se apreciază ca declarative, ce nu corespund realității, or instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedepsele aplicate (f.d. 144 – 146 v. III), a dat apreciere tuturor circumstanțelor și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului, din care motiv a și casat sentința în partea stabilirii pedepsei și a emis o decizie nouă în această parte

stabilindu-i o pedeapsă de 18 ani, care este una corectă și va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

La fel, Colegiul penal menționează că motivul invocat că inculpatul a recunoscut vina doar pentru a beneficia de o pedeapsă mai blândă cum indică recurentul în recurs, este un drept a inculpatului de care el sa folosit.

7.3 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Butnaru Mihai în numele inculpatului:

Colegiul penal reține că recurentul nu a indicat nici un temei pentru declararea recursului ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs lecturând textul recursului constată că inculpatul solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței indicând că pedeapsa este prea aspră, temei ce se raportează la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, unde este stipulat că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința stabilirii pedepsei.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că inculpatul a recunoscut vina, se căiește de cele comise, este de acord să repare prejudiciul material și cel moral, nu sunt prezente circumstanțe agravante și instanța de apel nu a indicat clar care sunt motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal nu-l acceptă fiindcă nu corespund realității, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedepsele aplicate(f.d. 144 – 146 v. III), a dat apreciere tuturor circumstanțelor și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului, din care motiv a și casat sentința în partea stabilirii pedepsei și a emis o decizie nouă în această parte stabilindu-i o pedeapsă mai aspră de 18 ani, care este una echitabilă și va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura Chișinău, Brigai Sergiu, de către succesorul părții vătămate Sorici Afanasie și de către avocatul Butnaru Mihail în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Levinschii Marin XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin